

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning, der blev meddelt ved dokument K(2010) 4752 af 13. juli 2010 i form af en skrivelse til Irland, og som blev meddelt sagsøgeren den 16. juli 2010, om afvisning af anmodninger om sikkerhedsmæssigt begrundet kapacitetsforøgelse vedrørende en forlængelse af MFV Brendelen og et foreslået nyt fiskerifartøj til erstatning for den forlængede MFV Brendelen, og som har til formål at erstatte den beslutning vedrørende de nævnte anmodninger, der er indeholdt i Kommissionens beslutning nr. 2003/245 af 4. april 2003 om de anmodninger, Kommissionen har modtaget om forøgelse af FUP IV-målene af hensyn til forbedringer vedrørende sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold for fartøjer med en længde overalt på mere end 12 m (EUT L 90, s. 48), der for så vidt angår sagsøgeren blev annulleret ved Rettens dom af 13. juni 2006, forenede sager T-218/03–T-240/03, Boyle m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 1699, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål påstår sagsøgeren annullation af Kommissionens beslutning, der blev meddelt ved dokument K(2010) 4752 af 13. juli 2010 i form af en skrivelse til Irland, og som blev meddelt sagsøgeren den 16. juli 2010, om afvisning af anmodninger om sikkerhedsmæssigt begrundet kapacitetsforøgelse vedrørende en forlængelse af MFV Brendelen og et foreslået nyt fiskerifartøj til erstatning for den forlængede MFV Brendelen, og som har til formål at erstatte den beslutning vedrørende de nævnte anmodninger, der er indeholdt i Kommissionens beslutning nr. 2003/245 af 4. april 2003 om de anmodninger, Kommissionen har modtaget om forøgelse af FUP IV-målene af hensyn til forbedringer vedrørende sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold for fartøjer med en længde overalt på mere end 12 m (EUT L 90, s. 48), der for så vidt angår sagsøgeren blev annulleret ved Rettens dom af 13. juni 2006, forenede sager T-218/03–T-240/03, Boyle m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 1699.

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren følgende anbringender gældende:

For det første gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har handlet uden retsgrundlag. Artikel 4, stk. 2, i Rådets beslutning nr. 97/413/EF af 26. juni 1997 om mål og detaljerede regler for en omstrukturering af Fællesskabets fiskerisektor i perioden 1. januar 1997 til 31. december 2001 med henblik på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem ressourcerne og udnyttelsen heraf (EFT L 175, s. 27) indeholder stadig det passende retsgrundlag for den anfægtede beslutning og dermed havde Kommissionen angiveligt ikke det fornødne retsgrundlag til at vedtage beslutningen som en ad hoc-beslutning.

For det andet gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen tilsidesatte en væsentlig formforskrift. Sagsøgeren har anført, at den anfægtede beslutning i medfør af Rådets beslutning nr. 97/413/EF skulle have været vedtaget efter proceduren for forvaltningsudvalg, og at Kommissionen, idet den valgte at vedtage beslutningen ad hoc, tilsidesatte væsentlige formforskrifter.

For det tredje gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen ved at fejlfortolke artikel 4, stk. 2, i Rådets beslutning nr. 97/413/EF har overskredet sine beføjelser, navnlig ved at forlade sig på irrelevante kriterier og ikke tage hensyn til definitionen af »fiske-riindsats« i Rådets beslutning nr. 97/413/EF og i den fiskerilovgivning, der var gældende i Fællesskabet på tidspunktet for sagsøgerens anmodning om sikkerhedstonnage i december 2001.

Endvidere gøres gældende, at den anfægtede beslutning indeholder en række åbenbare fejl mht. vurderingen af sagsøgerens anmodning om sikkerhedstonnage. Det gøres navnlig gældende, at Kommissionens beslutning om at afvise sagsøgerens anmodning på grund af større omfang under hoveddækket på det foreslåede nye fartøj i forhold til Brendelen er åbenbart fejlagtig, hvilket også er tilfældet for Kommissionens antagelse om, at det foreslåede nye fartøjs »fiskeriindsats« vil være større end »fiske-riindsatsen« for den oprindelige og forlængede Brendelen.

Endelig hævder sagsøgeren, at Kommissionen har tilsidesat hans ret til ligebehandling. Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionens afslag på anmodningen på baggrund af det større omfang under hoveddækket på hans foreslåede nye fartøj er en væsentlig forskel i behandlingen, der udgør ulovlig forskelsbehandling af sagsøgeren sammenlignet med den fuldstændigt anderledes måde, hvorpå nogle af de anmodninger om yderligere sikkerhedstonnage, der blev godkendt i beslutning nr. 2003/245, blev behandlet, og med behandlingen af en af de ved nævnte beslutning afviste anmodninger, som senere blev godkendt i Kommissionens beslutning K(2010) 4765 af 13. juli 2010.

Sag anlagt den 24. januar 2011 — Verenigde Douaneagenten mod Kommissionen

(Sag T-32/11)

(2011/C 103/41)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Verenigde Douaneagenten BV (Rotterdam, Nederlandene) (ved advokat J. van der Meché)

Sagsøgt: Den Europæiske Union, repræsenteret ved Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annullation af Kommissionens afgørelse af de nedennævnte grunde.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 1. oktober 2010 med nummer REK 02/09.

Kommissionen har på grundlag af artikel 220, stk. 2, litra b), i forordning nr. 2913/92⁽¹⁾ og artikel 871 i forordning nr. 2454/93⁽²⁾ fastslået, at sagsøgeren har handlet i god tro og iagttaget alle gældende forskrifter vedrørende toldangivelsen, men at de kompetente myndigheder ikke har begået fejl, hvorfor der ikke kan dispenseres fra efteroprævningen.

Efter sagsøgerens opfattelse er der i det foreliggende tilfælde tale om en fejl som omhandlet i artikel 220, stk. 2, litra b), andet afsnit, i forordning nr. 2913/92. Det fremgår således af dette afsnit, at såfremt præferencebehandlingen af varen er indrømmet på grundlag af et administrativt samarbejde med myndighederne i et tredjeland, anses et ukorrekt certifikat udstedt af disse myndigheder for en fejl. Dette er tilfældet i den foreliggende sag.

Endvidere skulle de nederlandske toldmyndigheder ved efteroprævningen af told bevise, at udstedelsen af det ukorrekte certifikat skyldtes eksportørens videregivelse af urigtige oplysninger.

Det må følge heraf, at udstedelsen af ukorrekte certifikater fra toldmyndighederne i Curaçao er en fejl som omhandlet i artikel 220, stk. 2, litra b), andet afsnit, i forordning nr. 2913/92.

Kommissionen har i sin undersøgelse endvidere fastslået, at sagsøgeren hverken har handlet svigagtigt eller udvist åbenbar forsømmelighed, men at der ikke forelå særlige omstændigheder, hvorfor en fritagelse ikke var begrundet.

Sagsøgeren har i denne sammenhæng anført, at den i den anfægtede afgørelse truffe afgørelse om fritagelse i henhold til artikel 239 i forordning nr. 2913/92 ikke er truffet inden for den i artikel 907 i forordning nr. 2452/93 fastsatte frist. Derfor skal de nederlandske myndigheder efterkomme anmodningen om fritagelse.

Kommissionen har i forbindelse med undersøgelsen endvidere ikke fulgt den korrekte procedure, idet sagsøgeren ikke er blevet hørt og ikke har haft lejlighed til virkningsfuldt at tage til genmæle, hvilket er i strid med retten til at blive hørt i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Endvidere foreligger der særlige omstændigheder eftersom sagsøgeren med hensyn til påberåbelsen af artikel 220, stk. 2,

litra b), i forordning nr. 2913/92 er afhængig af dokumenter, som den ikke selv er i besiddelse af og heller ikke ville kunne komme i besiddelse af.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s.1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s.19).

Sag anlagt den 26. januar 2011 — Kraft Foods Global Brands mod KHIM — Fenaco (SUISSE PREMIUM)

(Sag T-60/11)

(2011/C 103/42)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Kraft Foods Global Brands LLC (Northfield, USA) (ved advokat M. de Justo Bailey)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Fenaco Genossenschaft (Bern, Schweiz)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 11. november 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 522/2010-1) annulleres.

— Harmoniseringskontoret og intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Fenaco Genossenschaft

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »SUISSE PREMIUM« for varer og tjenesteydelser i klasse 30, 31 og 42

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Kraft Foods Global Brands LLC

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Figurmærket »PREMIUM« for varer i klasse 30

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen afvist